

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 25Co/9/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4418202088
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 05. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Lýdia Gálisová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2019:4418202088.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Lýdie Gálisovej a členiek senátu JUDr. Márie Malíkovej a JUDr. Sone Vackovej v spore žalobcov: X./ M. C., nar. XX.XX.XXXX, bytom K. G. XXXX/X, XXX XX G. J., 2./ Q. C., nar. XX.XX.XXXX, bytom K. G. XXXX/X, XXX XX G. J., obaja zastúpení Občianskym združením Centrum právnej pomoci Galanta, so sídlom Staničná 1, 924 XX Galanta, proti žalovaným: 1./ OTP Banka Slovensko, a.s., so sídlom Štúrova 5, 813 54 Bratislava, IČO: 31 318 916, 2./ DUPOS dražobná, spol s.r.o., so sídlom Tamaškovičova 17/2742, 917 XX Trnava, IČO: 36 233 935, zastúpený: PETKOV & Co s.r.o., so sídlom Šoltésovej 14, 811 08 Bratislava, o určenie neplatnosti právnych úkonov, o odvolaní žalobcov proti rozsudku Okresného súdu G. J. zo dňa 31. októbra 2XX8 č. k. 13C/27/2XX8 - 139, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.

Žalovaní v 1./ a 2./ rade majú voči žalobcom v 1./ a 2./ rade právo na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu. O výške náhrady trov odvolacieho konania rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením súdneho úradníka.

o d ô v o d n e n i e :

1.1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie zamietol žalobu v celom rozsahu aplikujúc ustanovenie §137 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“). Žalovaným v 1./ a 2./ rade priznal náhradu trov konania v plnom rozsahu.

1.2. Uvedol, že žalobcovia sa žalobou domáhali neplatnosti úverovej zmluvy č. 075/2020/13 SÚ zo dňa 04.11.2013, určenia neplatnosti výkonu záložného práva zo zmluvy o zriadení záložného práva na nehnuteľný majetok č. 075/2020/13 SÚ a určenia neplatnosti úkonov žalovaného v 2./ rade smerujúcich k realizácii dobrovoľnej dražby nehnuteľností v ich vlastníctve. Vykonal dokazovanie, ktorým zistil, že úverovú zmluvu č. 075/2020/3 zo dňa 04.11.2013 uzavreli žalovaný v 1./ rade ako veriteľ a Q. C., nar. XX.XX.XXXX ako dlžník, pričom veriteľ poskytol úver vo výške 42 000 eur. V čl. II. Zmluvy bolo splácanie úveru zabezpečené záložným právom na byt č. XX nachádzajúci sa v G. J. na ulici K. G. č. X, ktorý je vo vlastníctve žalobcov. Z LV č. XXXX zistil, že žalobcovia sú bezpodielovými spoluvlastníkmi predmetného bytu, ku ktorému je zriadené záložné právo v prospech žalovaného v 1./ rade na základe zmluvy o zriadení záložného práva č. ZZ1 k ÚZ č. 075/2020/13SU.

1.3. Dospel k záveru, že žaloba v časti, ktorou sa žalobcovia domáhali určenia neplatnosti právnych úkonov (úverovej zmluvy a výkonu záložného práva) je neprípustná v zmysle § 137 písm. c) a d) CSP. Uvedol, že určenie neplatnosti právnej skutočnosti vo svojej podstate odporuje zásade, že súd má určiť aktuálny právny stav. Pri určení právnej skutočnosti hovorí rozsudok o tom, čo bolo v minulosti, nie však nevyhnutne o tom, čo je v prítomnosti (komentár R. Z. a kol. C.H. BECK, 2017). Z uvedeného dôvodu nová právna úprava pripúšťa žalobu na určenie právnej skutočnosti iba za predpokladu, že to vyplýva z právneho predpisu. Dospel k záveru, že žalovaný v 1./ rade nie je pasívne vecne legitimovaný v 3. časti

žaloby, pretože táto k nemu vôbec nesmeruje. Obdobne to platí u žalovaného v 2./ rade, ktorý nie je pasívne vecne legitimovaný v časti týkajúcej sa 1. a 2. časti žaloby, pretože v týchto častiach absentuje hmotnoprávny nárok žalobcov. Uviedol, že žalobcovia žalobou nevytýkali žiadne konkrétne skutočnosti, nepredložili listinné dôkazy (najmä záložnú zmluvu) a netvrdili z akých konkrétnych dôvodov by mala byť zmluva neplatná. Konštatoval, že odstraňovanie nedostatkov žaloby by bolo nevhodné, pretože ani v prípade, že by nedostatky žaloby boli odstránené, nebolo by tejto žalobe pre jej neprípustnosť možné vyhovieť.

2. Žalobcovia podali voči rozsudku súdu prvej inštancie odvolanie v zákonom stanovenej lehote. Považovali rozsudok za nezákonný, zjavne nedôvodný, neprimerane prísny, nevyvážený a nezohľadňujúci argumenty ani okolnosti v predmetnej veci. Namietali rozpor s kogentnými normami a jeho interpretáciu v rozpore s prioritou spravodlivosti. Rozsudok považovali za príliš formalistický, ktorý trpí vadami a ktorého závery sú extrémne nekonzistentné.

2.1. Namietali skutočnosť, že odôvodnenie rozsudku nespĺňa zákonom stanovené podmienky (§ 220 ods. 2 a 3 R.). Tvrdili, že pokiaľ účastník má k dispozícii rozhodnutie, ktoré je nekonkrétne všeobecné, formalistické, odníma sa mu tým právo uskutočniť procesné práva, teda podať riadne kvalifikované odôvodnenie. Žalobu považovali za dôvodnú, pretože sú ohrozené ich práva a právom chránené záujmy. Namietali, že súd im neposkytol náležitú súdnu ochranu v súlade s Ústavou Slovenskej republiky podľa čl. 46, čl. 48 a nasl. a čl. 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, ktoré im boli odňaté procesnými chybami súdu prvej inštancie.

2.2. Tvrdili, že žalovaný v 1./ rade sa nikdy nestal vlastníkom nehnuteľností a napriek tomu navrhol dobrovoľnú dražbu nehnuteľností v ich výlučnom vlastníctve dražobníkovi - žalovanému v 2./ rade, ktorý sa ju pokúsil trikrát predať na dobrovoľnej dražbe. Takéto konanie odporuje dobrým mravom a je v rozpore so zákonom a s Ústavou Slovenskej republiky s právom vlastníť majetok a právom na ochranu obydlia. Uviedli, že žalovanému v 1./ rade a žalovanému v 2./ rade nedali právo nakladať s ich nehnuteľnosťami, nedali im právo scudzovať nehnuteľnosti a dražiť ich. Všetky dražby boli neúspešné a žalovaní ohrozujú ich vlastnícke právo ako aj právo na ochranu obydlia. Tým ich vystavujú psychickému nátlaku. Uviedli, že na určenie majú naliehavý právny záujem, pretože je tu daný stav objektívnej právnej neistoty medzi žalobcom a žalovaným, ktorý je ohrozením žalobcovho právneho postavenia a ktorý nemožno inými právnymi prostriedkami odstrániť, pričom nie je dôležité ako táto neistota vznikla. Tvrdili, že právo domáhať sa ochrany svojich práv im nikdy nezaniklo, pretože z neplatného právneho úkonu nevzniklo žalovanému v 1./ rade právo scudzovať vlastníctvo žalobcov, len na základe úverovej zmluvy a zmluvy o zriadení záložného práva a žalovanému v 2./ rade nevzniklo právo dražiť nehnuteľnosti vo vlastníctve žalobcov na základe návrhu žalovaného v 1./ rade, keď spolu žalovaní uzavreli Zmluvu o dražbe. Uviedli, že majú právo domáhať sa neplatnosti právneho úkonu výkonu záložného práva neobmedzene.

2.3. Uviedli, že sú aktívne vecne legitimovaní a majú oprávnené postavenie strany sporu a sú nositeľom hmotného práva. Ich právo je založené zákonným nadobudnutím nehnuteľností vedených na LV XXXX katastrálneho územia G. J., U. úrad G. J. - katastrálny odbor, obec G. J., okres G. J. a to: pozemky - parcely registra „C“ parc. č. XXXX/X, výmera 413 m², druh pozemku: Zastavané plochy a nádvorcia, spoluvlastnícky podiel vo veľkosti XXXX/XXXXXX, stavby: parc.č. XXXX/X - bytový dom súpr.č. XXXX, číslo bytu XX, poschodie XX, adresa K. G. XXXX/X a garantované v Ústave Slovenskej republiky a Listine základných práv a slobôd.

3. Žalovaný v 2./ rade sa k odvolaniu vyjadril podaním doručeným súdu dňa 14.12.2018. Uviedol, že z odôvodnenia napadnutého rozsudku jasne vyplývajú odpovede na všetky podstatné (procesné) otázky, ktoré boli pre vydanie napádaného rozsudku kľúčové, a pre ktoré žalobe žalobcov tak ako bola naformulovaná i napriek jej spresneniu zo dňa 30.10.2018 nebolo možné vyhovieť. Tvrdil, že ak žalobcovia použijú na ochranu svojich práv (hoc aj skutočne dotknutých) nesprávny, neadekvátny prostriedok procesnej obrany, za túto skutočnosť nesú práve oni sami zodpovednosť a to aj (a najmä) v prípade, ak dôsledkom použitia neadekvátneho prostriedku súdnej ochrany musí byť zamietnutie žaloby. Stotožnil sa s názorom súdu prvej inštancie, ktorý sa riadil správnymi úvahami, keď poukázal na novú koncepciu žalôb podľa § 137 R.. Uviedol, že aplikácia § 137 písm. d) R. je možná len v prípade, kedy je namietaná platnosť dražby. Dražba je zloženou právnou skutočnosťou (nie je právnym úkonom), pričom zákonodarca v osobitnom zákone, ktorým je zákon č. 527/2002 Z. z. o dobrovoľných dražbách (ďalej len „ZoDD“), výslovne priznáva osobe, ktorá tvrdí, že v rámci dražby bola ukrátená na svojich právach, právo domáhať sa určenia neplatnosti dražby. Ak teda žalobcovia podajú žalobu o určenie právnej skutočnosti,

hoci túto žalobu zákon výslovne nepripúšťa, tak potom dôsledkom podania takejto žaloby musí byť jej zamietnutie pre nesplnenie podmienok vyplývajúcich z § 137 písm. d) R..

4. Žalovaný v 1./ rade sa k odvolaniu vyjadril podaním doručeným súdu dňa 17.12.2018. Uviedol, že žalobcovia neuviedli v odvolaní žiadne relevantné dôvody pre zmenu rozsudku. S napadnutým rozsudkom v celom rozsahu súhlasí a navrhuje, aby odvolací súd odvolanie žalobcov odmietol a rozsudok ako správny potvrdil.

5. Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (§ 34 R.), po zistení, že odvolanie bolo podané stranou sporu v zákonom stanovenej lehote na podanie odvolania (§ 359, 362 ods. 1 R.) a zistení, že spĺňa náležitosti § 363 R., viazaný dôvodmi a rozsahom odvolania (§ 379, § 380 R.), viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil súd prvej inštancie (§ 383 R.), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 R.) vec prejednal. Dospel k záveru, že odvolanie žalobcov nie je dôvodné a napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správne podľa § 387 ods. 1 R. potvrdil.

6. Podľa § 387 R. odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

7. Predmetom konania v danej veci bola žaloba, ktorou sa žalobcovia domáhali určenia neplatnosti zmluvy o zriadení záložného práva na nehnuteľný majetok č. 075/2020/13 SÚ, určenia, že vyhlásenie žalovaného v 1./ rade o predčasnej splatnosti úveru a začatí výkonu záložného práva zo dňa 04.08.2017, je neplatné. Žiadali tiež určenie neplatnosti právnych úkonov smerujúcich k realizácii dobrovoľnej dražby.

8. Z obsahu spisu vyplýva, že konanie začalo na návrh žalobcov doručený súdu dňa 19.04.2018. V predmetnej žalobe sa žalobcovia domáhali vydania neodkladného opatrenia a určenia, že úverová zmluva č. 075/2020/13 SÚ zo dňa 04.11.2013 je neplatná, určenia neplatnosti výkonu záložného práva na nehnuteľný majetok č. 075/2020/13 SÚ a určenia neplatnosti úkonov žalovaného v 2./ rade smerujúcich k realizácii dobrovoľnej dražby nehnuteľností v ich vlastníctve. Súd prvej inštancie rozhodol uznesením č.k. 13C/27/2018 - 72 zo dňa 15.05.2018 tak, že návrh žalobcov na nariadenie neodkladného opatrenia zamietla. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 06.06.2018. Dňa 31.10.2018 doručili žalobcovia zmenu žaloby, ktorou sa domáhali určenia neplatnosti zmluvy o zriadení záložného práva na nehnuteľný majetok č. 075/2020/13 SÚ, určenia, že vyhlásenie žalovaného v 1./ rade o predčasnej splatnosti úveru a začatí výkonu záložného práva zo dňa 04.08.2017 je neplatné a určenia, že právne úkony smerujúce k realizácii dobrovoľnej dražby sú neplatné. Na základe uvedeného súd rozhodol napadnutým rozsudkom.

9. Podľa § 137 R. žalobou možno požadovať, aby sa rozhodlo najmä o

- a) splnení povinnosti,
- b) nároku na usporiadanie práv a povinností strán, ak určitý spôsob usporiadania vzťahu medzi stranami vyplýva z osobitného predpisu,
- c) určenia, či tu právo je alebo nie je, ak je na tom naliehavý právny záujem; naliehavý právny záujem nie je potrebné preukazovať, ak vyplýva z osobitného predpisu, alebo
- d) určenia právnej skutočnosti, ak to vyplýva z osobitného predpisu.

10. Odvolací súd preskúmal rozhodnutie súdu prvej inštancie a dospel k záveru, že rozsudok v dostatočnej miere po právnej aj skutkovej stránke odôvodnil, keď uviedol svoje úvahy, ktorými sa pri rozhodovaní riadil a danú vec správne právne posúdil. Súd prvej inštancie správne uviedol, že v posudzovanej veci je podľa platnej právnej úpravy predmetom konania žaloba na určenie právnej skutočnosti (neplatnosti právneho úkonu), a preto je neprípustná. Odvolací súd sa stotožňuje s odôvodnením a preto na správnosť dôvodov rozsudku súdu prvej inštancie v napadnutej časti ďalej iba poukazuje (§ 387 ods. 2 R.).

11. Odvolací súd na zdôraznenie správnosti uvádza, že žaloba v časti, ktorou sa žalobcovia domáhali určenia neplatnosti zmluvy o zriadení záložného práva na nehnuteľný majetok č. 075/2020/13 SÚ, je neprípustná.

11.1. Súd prvej inštancie však v rozsudku nesprávne uviedol, že žalobcovia nie sú v tejto časti aktívne vecne legitimovaní. Z hľadiska posúdenia vecnej legitimácie je rozhodujúce vždy to, či objektívne

osoba je alebo nie je účastníkom hmotnoprávneho vzťahu. O nedostatok aktívnej vecnej legitímácie ide v tom prípade, ak ten, kto o sebe tvrdí, že je nositeľom hmotnoprávneho oprávnenia, ním z objektívneho hľadiska nie je. Z obsahu spisu mal však súd preukázať, že žalobcovia sú vlastníkami založenej nehnuteľnosti. Z objektívneho hľadiska im teda vznikol hmotnoprávny vzťah (vlastnícke právo) k predmetnej nehnuteľnosti a s tým súvisiace práva domáhať sa jeho ochrany.

11.2. Avšak súd prvej inštancie správne rozhodol, pretože predmetom konania je žaloba na určenie právnej skutočnosti (neplatnosti zmluvy o zriadení záložného práva). V tejto súvislosti je potrebné uviesť, že zmluvy a iné právne úkony, ich existencia či platnosť, sú právnymi skutočnosťami (§2 ods. 1 zákona č. 64/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „OZ“). Určenie existencie právnej skutočnosti v zmysle § 137 písm. d) R. je potom možné iba v prípade, ak vyplýva z osobitného predpisu. Žalobný návrh, ktorý z osobitného predpisu nevyplýva je potrebné považovať za vadný. Súd napriek nesprávnej formulácii žalobného návrhu môže v konaní pokračovať, ak je z obsahu žaloby zrejmé, čoho sa týka a čo sa ňou sleduje. V predmetnom konaní sa žalobcovia domáhajú určenia neplatnosti zmluvy o zriadení záložného práva a pretože právo domáhať sa jej nevyplýva z osobitného predpisu, žalobe nebolo možné vyhovieť. Navyše súd prvej inštancie správne uviedol, že určenie právnej skutočnosti, ktorou je aj predmetná zmluva, odporuje vo svojej podstate zásade, že súd ma určiť aktuálny právny stav. Pri jej určení by rozsudok hovoril o tom, čo bolo v minulosti, nie však nevyhnutne o tom, čo je v prítomnosti. Vzhľadom na uvedené je preto záver súdu prvej inštancie v tejto časti žaloby správny.

12. Súd prvej inštancie rovnako správne zamietol žalobu v časti určenia, že vyhlásenie žalovaného v 1./rade o predčasnej splatnosti úveru a začatí výkonu záložného práva zo dňa 04.08.2017, je neplatné.

12.1. V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na to, že predčasnosť zosplatenia úveru predstavuje vo svojej podstate jednostranný sankčný právny inštitút, ktorý umožňuje veriteľovi zmenou záväzku požadovať jednorazové a okamžité vrátenie celej požičanej sumy. Dochádza k nemu v prípade, ak medzi stranami existuje zmluvný vzťah, v ktorom si dlžník neplní svoje povinnosti riadne a včas splácať úver. Z hľadiska skutkového stavu mal súd preukázať, že žalobcovia nie sú účastníkmi úverovej zmluvy, ktorá bola predčasne splatná. Ak by aj opomenul túto skutočnosť, žalobcovia neuviedli žiadnu skutočnosť, na základe ktorej by vyhlásenie bolo neplatné, resp. by odporovalo právnym predpisom.

13. Na zdôraznenie správnosti napadnutej zamietajúcej časti rozhodnutia týkajúcej sa určenia, že právne úkony smerujúce k realizácii dobrovoľnej dražby sú neplatné, odvolací súd opätovne poukazuje na § 137 R.. Stotožňuje sa s podaním žalovaného v 2./rade, v ktorom uviedol, že aplikácia § 137 písm. d) R. je možná len v prípade, kedy je namietaná platnosť dražby a nie úkonov smerujúcich k vykonaniu dražby. Dražba je zloženou právnou skutočnosťou (nie je právnym úkonom), pričom zákonodarcu v osobitnom zákone, ktorým je ZDD, výslovne priznáva osobe, ktorá tvrdí, že v rámci dražby bola ukrátená na svojich právach, právo domáhať sa určenia neplatnosti dražby. Domáhať sa ochrany proti dobrovoľnej dražbe môžu dražbou dotknuté osoby využiť v zásade len ex post, aby zvrátili jej výsledok a dosiahli reštituovanie prvotných (skorších) právnych pomerov. V tomto zmysle sa vzťahujú ustanovenia o dobrovoľnej dražbe aj na dražby vyvolané záložným veriteľom.

13.1. K námietke žalobcov, ktorou namietajú, že žalovaný v 1./rade nebol nikdy vlastníkom nehnuteľnosti a napriek tomu navrhol dobrovoľnú dražbu, odvolací súd poukazuje na § 7 ZDD, podľa ktorého je navrhovateľom dražby vlastníkom predmetu dražby, osoba, ktorá vykonáva záložné právo (ďalej len „záložný veriteľ“), alebo iná osoba, ktorá je oprávnená navrhnúť vykonanie dražby podľa osobitného zákona. Súd mal preukázať z výpisu z katastra nehnuteľností, že k predmetnej nehnuteľnosti je zriadené záložné právo v prospech žalovaného v 1./rade, ktorý sa záložnou zmluvou stal záložným veriteľom. V tejto súvislosti je potrebné uviesť, že záložné právo je vecným právom, ktoré zaťažuje záloh v prospech zabezpečenia a uspokojenia pohľadávky oprávnenej osoby a na ťarchu vlastníka predmetu dražby, ktorý nemusí byť súčasne dlžníkom. Všetky relevantné otázky úpravy režimu záložného práva definuje jednotne pre celý právny poriadok Občiansky zákonník, ktorý súčasne ustanovuje podmienky a postup výkonu záložného práva vrátane vymedzenia spôsobu jeho výkonu.

13.2. Podľa § 53 ods. 10 OZ ak záložné právo zabezpečuje záväzok zo spotrebiteľskej zmluvy, môže sa záložný veriteľ v rámci výkonu záložného práva uspokojiť len predajom zálohu na dražbe podľa osobitného zákona (ZDD) alebo predajom zálohu podľa osobitných zákonov.

13.3. V súvislosti s uvedeným výkladom odvolací súd zdôrazňuje, že pre realizáciu platnej dražby je potrebné, aby počas celej realizácie boli kumulatívne dodržané podmienky, ku ktorým patrí aj správny a zákonný procesný postup pri realizácii dražby a zachovanie práv dotknutých osôb. V rovine procesnej je potrebné predovšetkým uviesť, že žaloba o neplatnosť dobrovoľnej dražby je určovacou žalobou, ktorej špecifikom je, že v žalobe nie je povinnosťou osvedčiť naliehavý právny záujem, keďže tento sa ex lege

prezumuje. Pri určovacej žalobe (§ 137 R. písm. c) znie žalobný návrh na určenie, či tu právo je alebo nie je. Keďže žalobca v určovacej žalobe tvrdí existenciu alebo neexistenciu určitého práva, znamená to, že vyhovujúci rozsudok vydaný na jej základe bude mať deklaratórne účinky. Potreba extenzívneho výkladu inštitútu dražby o neplatnosť dražby je daná tým, že táto predstavuje jediný právny prostriedok ochrany vlastníckeho práva a iných práv dotknutých dražbou. Vzhľadom na uvedené je preto možnosť domáhať sa neplatnosti dražby iba v prípade, ak sa konala. Logicky nemožno od súdu požadovať, aby rozhodol o určení neplatnosti právnych úkonov smerujúcich k vykonaniu dražby.

14. Odvolací súd navyše dodáva, že ani v jednom zo žalobných návrhov okrem iného neunesli bremeno tvrdenia a dôkazné bremeno, keď neuviedli skutočnosti, pre ktoré by záložná zmluva bola neplatná, resp. záložné právo by odporovalo zákonu. Žalobcovia záložnú zmluvu nedoložili vôbec, a preto súd nemal možnosť ju preskúmať. V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje aj na odôvodnenie žaloby, kedy žalobcovia konkrétne nezdôvodnili žalobný návrh, ktorý musí byť jasne a presne formulovaný. Pravdivé a úplne opísanie rozhodujúcich skutočností predstavuje samotný základ žaloby. Žalobca má zrozumiteľne a určito opísať okolnosti, ktoré ho viedli k podaniu žaloby. Žalobcovia neuviedli skutočnosti, na základe ktorých si uplatňujú svoj nárok v rozsahu, ktorý by umožňoval jeho jednoznačnú individualizáciu, teda nevymedzili predmet konania po skutkovej stránke. Opísaním rozhodujúcich skutočností v žalobe plní žalobca tiež svoju povinnosť tvrdenia (§ 150 R.). Schopnosť strany sporu uniesť bremeno tvrdenia spolu s dôkazným bremenom je predpokladom pre úspech v spore. Strana sporu je povinná tvrdiť skutočnosti, ktoré sú na základe hmotného práva spôsobilé privodiť jej úspech v spore. Žalobcovia majú povinnosť uviesť skutkové tvrdenia. Prívlastok „skutkové“ slúži na zvýraznenie, že nejde o tvrdenia právne. Strany nemajú povinnosť vyjadrovať sa k právnemu posúdeniu veci, teda k otázkam aplikácie určitého právneho predpisu na nimi tvrdený skutkový stav a k otázkam jeho interpretácie. Označenie právnej skutočnosti iba názvom právneho inštitútu (bez skutkovej identifikácie), má povahu právneho tvrdenia, ktorého predloženie je síce vhodné, nie však nevyhnutné samo o sebe je nedostatočné. Žalobcovia v žalobe a rovnako aj v odvolaní proti rozhodnutiu síce označili skutočnosti, ktoré považujú za protizákonné, avšak tieto tvrdenia nedostatočne odôvodnili. Citovanie zákonných ustanovení a rozhodnutí súdov samo o sebe nie je dostačujúce pre odôvodnenie napádaných skutočností. Žalobcovia neuviedli žiadne konkrétne dôvody, v ktorých toto porušenie vidia.

15. Námietke žalobcov týkajúcej sa odôvodnenia napadnutého rozsudku, ktorou tvrdili, že nemajú k dispozícii rozhodnutie, ktoré je nekonkrétne všeobecné, formalistické, čím im súd odňal právo uskutočniť procesné práva, považuje odvolací súd za nedôvodnú. Úvaha súdu prvej inštancie nebola ľubovoľná, ale zodpovedala skutočnostiam, ktoré boli preukázané a neboli ani v rozpore s formálnou logikou. Navyiac, výsledky dokazovania zahrnul aj do odôvodnenia napadnutého rozsudku a dostatočne vysvetlil, ktoré skutočnosti považoval za rozhodné, preukázané a z ktorých vychádzal, akými úvahami sa pri hodnotení dôkazov riadil. Z vyššie uvedených skutočností vyplýva neunesenie dôkazného bremena navrhovateľa v tomto súdnom konaní.

16. Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie ako vecne správne podľa § 387 ods. 1, 2 R. potvrdil.

17. V súlade s vyššie uvedenou právnou úpravou odvolací súd rozhodol o nároku na náhradu trov odvolacieho konania tak, že žalovaní v 1./ a 2./ rade majú voči žalobcom v 1./ a 2./ rade nárok na náhradu trov odvolacieho konania. O výške náhrady trov odvolacieho konania, ako aj o výške trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto uznesenia, ktorým sa konanie v napadnutej časti končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 R.).

Rozhodnutie bolo prijaté odvolacím senátom pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustné odvolanie.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP), v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP). Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP), to neplatí, ak je a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).